

CONTRÔLE VAN ZIEKENHUISOPNAMEN. — Gelijk vóór eenigen tijd bericht werd, hebben sommige goede Weeners getracht, aan betere voeding te komen, door zich in ziekenhuizen, voornamelijk in particuliere ziekenhuizen, te doen opnemen, zonder ziek te zijn. Het gemeentebestuur heeft toen contrôle der opnamen door geneeskundige gemeenteambtenaren ingevoerd. Is daartoe een bezoek bij den zieke noodig, dan moet deze het honorarium betalen. Volgens een bericht in de *Deutsche med. Wochenschr.* zijn de artsen te Weenen hierover ontstemd, daar zij zijdelings beschuldigd worden van bevordering van onnoodige opnamen, en het artsen van bijzondere bevoegdheid, professoren enz., niet onverschillig kan zijn, met hun oordeel onder dat van den gemeentearts te worden geplaatst. In ieder geval meent men, dat de Aertzekammer te voren had moeten worden geraadpleegd. Dit zou zeker, *in Oostenrijk en elders*, wenschelijk zijn, vóór het invoeren van eenigen maatregel, waarbij de artsen betrokken zijn. Maar gegeven de meegaandheid van een aantal artsen — misschien ook wel enkele van bijzondere bevoegdheid — kan een overheid toch maar niet iederen arts zonder contrôle laten huishouden met de dingen, waarvoor zij verantwoordelijk is. Wel is het onjuist, als de menschen moeten betalen voor een contrôle, die niet te hunnen behoeve, en vooral niet tot hun genoegen geschiedt.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

BUREAU VOOR DOKTERSNOODVOORZIENING.

I.

Naar aanleiding van het antwoord van den heer SIKKEL op mijn ingezonden stukje wensch ik het volgende mede te deelen.

In de eerste plaats is door mij *nooit* een verzoek van het Bureau ontvangen, of ik met een kleine hoeveelheid zuivere benzine (4 L.) kon volstaan. In zijn stukje gaat de heer SIKKEL dus al uit van een verkeerde veronderstelling en schuift de schuld op mij, doordat ik een *niet* ontvangen schrijven onbeantwoord zou hebben gelaten.

In de tweede plaats is door mij op mijn (na herhaald vruchteloos schrijven) telegram van 9 November *geen* consent ontvangen voor 10 L. zuivere benzine en heb ik dus *geen offer ontvangen uit de geheele beschikbare hoeveelheid*, zooals de heer SIKKEL dit belijft te noemen. Wel heb ik 13 November een bericht van het Bureau ontvangen, dat, naar aanleiding van een brief van mij d.d. 11 Nov., mij een telegrafisch consent verleend werd voor 20 L. *auto-spirit*, welke 17 November eindelijk in mijn huis aankwamen, de eerste na 6 September. Dat ik nu auto-spirit ontving, is het gevolg daarvan, dat het mij met behulp van den heer G. C. SCHULTZE, Banstraat 10 alhier, na herhaalde vergeefsche proefnemingen eindelijk gelukt was ook den Triumphmotor op auto-spirit te laten loopen, zooals de heer SIKKEL (dien ik daarvan op de hoogte had gesteld) zelf aan het einde van zijn stukje mededeelt, evenwel zonder mijn naam te noemen.

Tot nu toe is verder bij mij *geen kolenkaart* binnengebracht, hoewel de heer SIKKEL mij deze week geschreven heeft, dat deze afgezonden was. Naspelingen waar of die kaart gebleven is, worden onderwijl gedaan aan de postkantoren te Amsterdam en den Haag.

Bovenstaande feiten, voor welker waarheid ik durf instaan, zijn, hoop ik, aanleiding genoeg om den heer SIKKEL te doen inzien, dat mijn klacht niet was „een vertoon van stekeligheid”, maar een gevolg van ondervonden moeilijkheden bij het uitoefenen van mijn praktijk, zoodat ik ten einde raad mijn toevlucht wel moest nemen tot het middel van een ingezonden stukje. De waarheid eischt om te vermelden, dat daarna een gevelde en snelle correspondentie gevoerd is.

Amsterdam, 17 November 1917.

J. J. VOORHOEVE.

Naar aanleiding van bovenstaand schrijven tot slot nog het volgende:

10. Op ons bureau is aanwezig de doorslag van het briefje, dat den 4den October aan den heer VOORHOEVE verzonden is en waarop geen antwoord bij ons bureau is binnengekomen. De afdruk ligt ter inzage.

20. Op het *telegram* van den heer VOORHOEVE heeft het bureau dadelijk een consent voor zuivere benzine uitgeschreven en naar de toewijzingscommissie voor benzine verzonden. Toen echter later bleek uit een brief van den heer VOORHOEVE aan ons bureau, dat zijn triumphmotor inmiddels veranderd was en auto-spirit kon gebruiken, liet ik het consent voor zuivere benzine telegrafisch achterhalen en door een voor auto-spirit vervangen. Daardoor keerde het voor den heer VOORHOEVE bestemde, maar voor hem onnoodige offer nog juist bijtijds naar onzen voorraad terug. Die 10 L. benzine beteekenen 50 L. auto-spirit. Deze gang van zaken toont meteen ongezocht aan, dat er tusschen een beschikking van ons bureau en haar uitvoering zoo veel tijd verlopen kan, dat zelfs nog wijziging mogelijk is.

30. De kolenkaart voor den heer VOORHOEVE heeft ons bureau verlaten en heeft in een der *verzegelde* dozen gezeten, die op de post zijn bezorgd. Ons bureau heeft een klacht over deze zoekgeraakte kaart bij het hoofdpostkantoor van den Haag ingebracht. De verzending der kaarten is opzettelijk met zóóveel waarborgen voor nauwkeurigheid geschied, dat wij op de lijsten kunnen nagaan aan wie kaarten zijn verzonden.

Ik wil nog opmerken, dat den heer VOORHOEVE op *zijn telegram* hulp is verleend. *Niet op zijn ingezonden stukje*. Het laatste zou, ware het vóór het telegram onder onze oogen gekomen, onwillekeurig door de kilheid, die het op ons bureau bracht, de anders vlug-bereide hulp tot een administratief correct slentergangetje hebben verstijfd.

De eenige verdienste, die het ingezonden stukje heeft, is dit: dat het mij door aanmatiging heeft aangezet tot verweer en tot vaststelling voor mij zelf van de grenzen, waarbinnen ik de vrijwillig op mij genomen taak verder wensch te volbrengen. In de mededeelingen zal ik aangeven, welke verantwoordelijkheid het bureau aanvaardt en welke het afwijst; wat het kan en wat het niet kan.

's-Gravenhage, 19 November 1917.

A. SIKKEL.

II.

Iedereen te voldoen, is onmogelijk, dacht ik, toen ik het ingezonden stukje van collega J. J. VOORHOEVE, die zich over het bureau voor doktersnoodvoorziening beklagde, las. Aangezien mijn persoonlijke ervaring een gansch andere is, voel ik mij verplicht uiting te geven aan mijn gevoelens van groote erkentelijkheid jegens collega SIKKEL. Ik heb de overtuiging, meer nog, de volle zekerheid, dat zonder dezen van de voorziening met benzine, petroleum, enz. voor de geneeskundigen niets ware terecht gekomen. Wie zich herinnert, hoe wij in den eersten tijd met 10 Liter benzine werden afgescheept, die moet erkennen, dat, bij den bestaanden beperkten voorraad, de toestand voor de collega's veel is verbeterd.

Het is inderdaad een Herkules-taak om de vele honderden aanvragen te regelen en den zoo talrijken wenschen te voldoen. Sinds maanden geeft dr. SIKKEL daarvoor het grootste deel van den dag. Voor dit zeldzame offer verdient hij den dank van alle welgezinde collega's. Deze dank kan door een enkel uitzonderingsgeval, dat allicht door een telegram ware voorkomen, niet worden verkleind.

Amsterdam, 15 November 1917.

M. L. H. S. MENKO.

DE SPECIALISTEN EN HET BINDEND BESLUIT.

Open brief aan het Hoofdbestuur der Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst.

Ondergeteekenden, allen specialisten te Rotterdam, leden der Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst, hebben de eer het hoofdbestuur te verzoeken om, indien het algemeen bindend besluit 1917, betreffende de overeenkomsten van leden der Maatschappij met ziekenfondsen bij referendum wordt aangenomen, dit bindend besluit niet te doen in werking treden, subsidiair het niet op specialisten toepasselijk te verklaren, vóórdat de positie der specialisten in de Maatschappij bij huishoudelijk reglement naar behooren zal zijn geregeld.